

E. COMPANY

RAFA GIL

E. COMPANY

Abocades a l'extinció

matges de la prostitució de les africanes i la zona del Grau de València. La majoria són mesos. Sumant-hi prostitutes òctones i les d'Europa de l'Est, al voltant de 120 persones es prostitueixen als carrers del

L'administració valenciana pretén rehabilitar el barri xinès de la ciutat construint-hi un complex educatiu i científic. Mentrestant, la federació veïnal planteja prohibir la prostitució de carrer. Mesures polèmiques que acorralen el comerç sexual més degradat.

Són tantes (prop de noranta) i tan joves (moltes menors d'edat). Vénen de Senegal, Libèria, Nigèria. Es llancen sobre els cotxes cridant "tu queré follà?" Ocupen l'avinguda que hi ha enfront del port de València, fins a una propera caserna de la guàrdia civil. Fa dos anys que començaren a deixar-se veure per ací, i de seguida arrasaren i començaren a llevar molts clients a les dones que, abans que elles, ja ocupaven el port (les autòctones: veteranes maldures i joves ionquis). Abaratiren els preus i es comportaven amb una alegria que contrastava amb la cara de fàstic de les ionquis.

Ara, però, les africanes ja fan també cara de fàstic, tot i que la dissimulen quan s'acosta algun cotxe. Han vist com les màfies de nigerians no han parat d'importar més compatriotes, fins fomentar una lluita boja entre elles pel client. Veuen que prostitutes d'Europa de l'Est els fan la competència ben a prop (en total, unes 120 persones es prostitueixen al Grau, i 200 en el conjunt de Valèn-

cia). I les protestes dels veïns s'han encruelit sobre aquestes joves, com també les batudes de la policia. Les africanes s'han adonat que, com al seu país, ací cada dia les coses els van pitjor: "Jo me n'alegre -reconeix "la Mari", valenciana de vint anys, prostituta en la zona de Velluters (el barri xinès, al centre històric de la ciutat) i al Grau- perquè si putegen les negres, el carrer serà per a les de sempre". S'equivoca.

Asfalt buit. El passat dia 2 de març, dijous, es va col·locar la primera pedra d'un complex educatiu i científic en ple Velluters, al qual la Generalitat destinarà prop de 3.000 milions de pessetes. És el nucli del projecte dels governs autonòmic i municipal per revitalitzar la zona i allunyar alguns dels seus drames: la droga i la prostitució que genera.

I perquè aquest comerç sexual no acabe traslladant-se simplement, sinó que quede eradicat, la Federació d'Associacions de Veïns de València planteja a més a més

prohibir-lo. Segons el seu portaveu, Juan Antonio Caballero, "la prostitució de carrer provoca molèsties veïnals, i volem que l'ajuntament la prohibesca com prohibeix orinar al carrer". La Federació vol traslladar la carn ambulante a clubs o cases privades, acompanyant-la d'una normativa que regule el seu comerç. Aquesta proposta s'inspira en un model de l'Ajuntament de Bilbao.

Per estudiar el tema, la Federació ha conformat una mesa que integra representants de l'ajuntament, la Conselleria de Benestar Social, la Delegació de Govern, la policia nacional i la policia local. "Estimem que és l'única manera de solucionar el problema, ja que fins ara -diu Caballero-, l'únic que ha fet l'ajuntament és traslladar el conflicte d'un punt a altre de la ciutat". Aquesta operació la va iniciar a començament dels anys 90 Juan Cotino, actual director general de la policia, quan era regidor municipal de Seguretat Ciutadana. Tradicionalment, era Velluters el barri que concentrava la prostitució,

però en els anys 80 la zona va anar convertint-se en un niu de xicotets traficants d'heroïna. Moltes de les joves ionquis que hi acudien a comprar es prostituïen allí mateix per pagar-se l'addicció, i Velluters esdevingué un centre de negociants i damnificats pel *cavall*. Durant els 90, algunes dones sortiren cap al centre de la ciutat buscant un cantó propi. I es quedaven a l'avinguda del Baró de Càrcer, on es barrejaven amb els transvestits que exercien en aquest cèntric carrer.

Si considerem que, ben a prop, al carrer de la Pau i a la Glorieta treballaven també prostitutes ionquis, podem entendre que a l'ajuntament no li fera gens de gràcia veure el seu centre, tan burgès, convertit cada nit en un mercat de dolor. Cotino ho va *solucionar* per la via ràpida. Va expulsar als transvestits de Baró de Càrcer i els va traslladar a la zona perifèrica de l'estació d'autobusos, i a la resta, cap al Grau, lluny també del centre, i zona, a més a més, amb problemes de droga.

Cotino, en canvi, no va operar sobre Velluters. L'administració va deixar estar el barri fins que l'any 94 un veí va morir a mans de dos drogoaddictes. No molt després, s'intensificaven la presència de la policia i l'execució de les obres per rehabilitar la zona. No obstant això, molts dels mateixos veïns rebutgen els plans oficials de revitalització del barri (entenen que no respecten la idiosincràsia de la zona). "El pla del govern —indica Ma-

nolo Ibáñez, regidor municipal d'Esquerra Unida (EU)— no té en compte plans viables de real·lotjament per als veïns i propicia que aquests se'n vagen, amb la qual cosa Velluters quedarà més que mai com un gueto, tot i el complex que hi construeixen ara". A banda dels veïns, les distintes obres han fet que les prostitutes i els traficants de

L'ajuntament de València ha concentrat la prostitució de carrer en les zones que menys li importen.

Velluters se'n vagen a altres carrers del centre històric o al Grau. Previsiblement algun dia, però, també allí l'ajuntament es decidirà a canviar el paisatge. Ho farà quan execute el pla per recuperar la dàrsena interior del port i hi instal·le diversos multiespais d'oci.

No obstant això, si la proposta de la Federació d'Associacions de Veïns va avant, les prostitutes no es podran traslladar a cap altre carrer. "Tot això dels locals tancats és problemàtic —adverteix Rafael Rubio, regidor municipal del PSOE

per a temes d'urbanisme— perquè és en els clubs on es donen els pitjors casos d'extorsió. I a més, quina zona de la ciutat no protestaria contra una concentració d'aquests locals?". El portaveu de la federació veïnal, Juan Antonio Caballero, insisteix a dir que per evitar que la seua proposta degeneri, "volem acompanyar-la d'un catàleg de la gent que es dedica a la prostitució i dels locals en què haurien d'exercir-la. Això ens ajudaria a evitar que aquest ofici s'utilitze com una forma de promoure la immigració il·legal, i ens ajudaria a saber qui vol deixar-lo per oferir-li ajuda".

Però no totes les agrupacions veïnals hi estan d'acord. La Federació d'Associació de Veïns de la Comunitat Valenciana (FECOVA), a la qual no pertany la federació de Caballero, s'oposa a la idea. Segons el seu president, Carlos Ruiz, "és molt perillosa i pot acabar camuflant l'expulsió d'immigrants". Ruiz amenaça d'acudir als tribunals si la normativa es crea i s'aplica. Al seu parer, el reglament vulnerarà els drets dels ciutadans més dèbils. "La ciutat —opina— és un lloc amb carrers en què ha d'haver-hi museus, prostitutes i de tot, perquè és un espai d'encontre, de tensió i de pacte. I això de pacte s'oblida. Perquè què n'opinen les prostitutes, d'això? Els ho han preguntat a elles?"

La resposta és no.

Joan M. Oleaque

En aquesta pàgina, divises instantànies del barri de Velluters de València. L'administració vol rehabilitar-lo, i les prostitutes i els drogoaddictes traslladats a altres punts degradats encara es degraden.